

Hoe dient men de Naam YHWH uit te spreken?

Oorspronkelijk artikel door Don Esposito

Bijna 7 000 keer hebben de vertalers van de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst de sacrale Naam YHWH, vervangen met het woordje God, HEER of HERE. De Vader vertelt ons wat Zijn persoonlijke Naam tot in de eeuwigheid is:

Exo 3:15 Voorts zeide Elohiem tot Mozes: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: YAHWEH, Elohiem uwer vaders, Elohiem van Abraham, Elohiem van Isaak en Elohiem van Jakob, heeft mij tot u gezonden; dit is mijn naam voor eeuwig en zo wil ik aangeropen worden van geslacht tot geslacht.

Het derde gebod vertelt ons “**Je zal de naam van Yahweh jouw Élohiem niet ijdel gebruiken**”. Wat men hier vertaalt als ijdel betekent *om te veranderen, te vervalsen of allendaags te maken*. Een kind kan zelfs zien dat men zeer zeker dit gebod overtreedt door bijna 7 000 keer de persoonlijke Naam YHWH (bestaat uit de letters: Yod Hey Waw Hey) te vervangen met algemene titels als heer of god.

De volgende vraag die dan komt is hoe we dan die Naam YHWH dienen uit te spreken? Na de Babylonische ballingschap vonden de rabbijnen dat deze Naam te sacraal was om uit te spreken en begonnen de fonetische uitspraak van YHWH te verbergen. De Talmoud vertelt ons dat ze zelfs opzettelijk de naam verkeerd schreven zodat niemand die onopzettelijk zou uitspreken bij het luidop lezen.

Wat ze daarom begonnen te doen was de klinkers van **AdOnAi** (Hebreeuws woord voor HEER) en **EIOHm** te vermengen met de medeklinkers **Y H W H** waardoor “*Jehovah*” voortkwam. Ze gebruikten alleen “*Jehovah*” zodanig dat niemand de Naam juist zou uitspreken. In het Hebreeuws komt het woord “*Hovah/Howah*” van de Strong's #1943 en betekent puinhoop of onheil. De Naam van onze hemelse Vader is beslist niet puinhoop of onheil. Daarnaast is *Jehovah* grammaticaal onmogelijk in de Hebreeuwse taal, voor bevestigingen daarvan zie referenties onderaan.

Een meer recente dwaling i.v.m. de Naam van YHWH is die van *Yahoeah*. In Bijbels Hebreeuws kan een waw een medeklinker of klinker zijn maar niet beide. Door YHWH uit te spreken als *Yahoeah* gebruik je de waw eerst als een klinker en door er nog een klinker na te plaatsen, ga je in tegen de grammaticale regels van de Hebreeuwse taal. Het argument voor *Yahoeah* luidt dat de naam van Jehoedah-J H W D H (Hebr: Juda) dezelfde letters heeft als YHWH maar slechts een Daleth toevoegt. Dusdanig denken sommigen door simpelweg die Daleth weg te nemen, men de correcte uitspraak van JHWH bekommt. Maar dit is niet hoe de Hebreeuwse taal werkt en ook dit druist opnieuw in tegen de grammaticale regels van de Hebreeuwse taal. In het Hebreeuws gaat elk woord terug naar een 2 of 3 letter stam waaraan de klinkers worden toegevoegd. Alhoewel het dus in het Nederlands lijkt dat **YHWH** simpelweg Jehoedah is zonder een d(aleth), toch zullen we zien dat de twee zelfs niet eens van dezelfde stam komen. Dit kan je zelf makkelijk nakijken.

De Strong concordantie heeft Jehoedah onder #3063 en komt van de stam #3034 = *YaDaH – Yod-Daleth-Hey*, terwijl de naam **YaHWeH** onder Strong #3063 te vinden is en van de stam #1961 *HaYaH* komt, wat gespeld wordt als *Hey-Yod-Hey*. Het is dus duidelijk dat de twee niet dezelfde stam hebben en uit den boze is om de daleth te laten vallen als nieuwe regel waardoor we met een nieuwe uitspraak komen aanzetten. Daarnaast argumenteert men verder dat sommige Hebreeuwse namen eindigen met “*Jahoe/Yahoe*” zoals *Elijahoe* en daarom moet de Naam van Yahweh dus beginnen met *Yahoe* waaraan gewoon nog een lettergreep “*ah*” kan worden toegevoegd op het einde. Nogmaals, iedereen die op deze manier denkt begrijpt eigenlijk niet het Hebreeuws noch de Hebreeuwse grammatica.

Er zijn meer dan genoeg verwijzingen in de Schrift die gewoon verwijzen naar onze hemelse Vader als “*Yah/Jah*”:

Jes 12:2 Zie, El Jesjoea'thi (El is mijn verlossing), ik vertrouw en vrees niet, want mijn sterkte en mijn psalm is Yah YAHWEH, en Hij is mij tot heil (Jesjoea'ah) geweest.

Psa 118:14 YAHWEH is mijn sterkte en mijn psalm, Hij is mij tot heil (Jesjoea'ah*) geweest.

In de Aramese Pesjithta, die het oudste NT manuscript is, staat de vorm *MarJah* te lezen ter vervanging van YHWH, hetzelfde geldt voor de OT Pesjithta zo een 7 000 keer. MarJah betekent simpelweg 'de Meester Yah' want Yahweh is een familienaam die bestaat uit Yah Yahweh de Vader en Yahshua Yahweh de Zoon. Er is absoluut geen twijfel mogelijk dat de verkorte Naam van de Vader *Jah* is. M.a.w. er is geen een plaats te vinden in de hele Schrift waar de Vader als Yahoe aangesproken wordt of zo genoemd werd.

Waar komt dan die *Jahoe* van die in bepaalde namen voorkomt zoals *Elijahoe*? In het Hebreeuwse worden voornaamwoorden toegevoegd bij de vervoeging van werkwoorden en *Jahoe* betekent simpelweg "Hij is Jah". Bv. als je in het Hebreeuws wil zeggen "onze Élohiem", dan ga je niet het voornaamwoord 'onze' gebruiken en daarna Élohiem plaatsen maar je zegt simpelweg "*Éloheijnoe*". Dat een naam dus eindigt met *Jahoe*, bewijst niets en rechtvaardigt zeker geen "Yahoeah" uitspraak want lang niet alle namen hebben deze uitgang zoals Nehemjah, waar enkel de verkorte naam Yah gebruikt word.

Nu het Yah gedeelte 100% bevestigd is kunnen we ook teruggaan naar de tweede eeuwse historicus Origen en kunnen we zien dat hij duidelijk de tweede lettergreep uitsprak als "**weh**", wat opnieuw aantoonde d.m.v. Geschiedenis dat Yahweh effectief de uitspraak was die in de eerste & tweede eeuw door Joden en christenen werd gebruikt. Vroegchristelijke schrijvers zoals Clement van Alexandrië uit de 2de eeuw, gebruikten een vorm zoals Yahweh gebruikt en deze uitspraak van het Tetragrammaton is eigenlijk nooit *verloren* geweest. Theodoret van Cyprus (5de eeuw) zei dat de Samaritanen van zijn tijd de Naam duidelijk uitspraken als Yahweh. Ik geloof aan de hand van historisch en archeologisch bewijs, dat de dichtstbijzijnde uitspraak van YHWH, Yahweh is.

In 1898 transliteerde A.H. Sayce 3 kleitabletten uit de tijd van Hammoerabi waarop stond te lezen "Yahweh is Élohiem". (zie "Hayle's Bible handbook" pg 62)
Meer nog, in de Lakhiesj (Lachish) brieven die werden gevonden in 1938 en teruggaan tot de 6de eeuw v. Ch., die tevens in het oudste Hebreeuwse schrift werden geschreven, bewijzen opnieuw opnieuw dat de Naam uitgesproken werd als **Yahweh**. Wat ook heel belangrijk is om op te merken is namelijk dat de Lakhiesj brieven niet enkel opgeschreven zijn in het oude "Paleo"-Hebreeuws maar dat ze ook klinkers bevatten, wat bijzonder zeldzaam is voor zo een oud document en ook daar wijzen de klinkers op de uitspraak **YAHWEH**.

Hierna, werkten de Masoreten aan een zo getrouw mogelijke weergave van de Hebreeuwse klinkers en dit tussen de zesde en tiende eeuw, waarbij ze de klinkers van de Naam YHWH vervingen met de klinkertekens van Adonai of Élohiem. Dusdanig ontstond de kunstmatige naam "Jehovah" (YeHoWaH). Alhoewel christelijke geleerden na de Renaissance en de Reformatorische perioden de term Jehovah gebruikten voor YHWH, toch begonnen Bijbelse geleerden in de 19de en 20e eeuw opnieuw de correcte vorm Yahweh te gebruiken.

Ook Josefus legde uit dat de uitspraak (vanuit het Grieks gezien, niet het Hebreeuws) van YHWH fonetisch gezien 4 klinkers waren: E A O E, wanneer men dit probeert uit te spreken komt men bij **Yahweh**.
De rabbijnen, die opzettelijk de Naam verkeerd schrijven zodanig dat die niet per ongeluk zou uitgesproken worden, vinden dat de Naam maar eenmaal per jaar mag uitgesproken worden namelijk op de Grote Verzoendag en dan nog alleen maar door de Hoge Priester die de Tempel zou binnengaan maar later kwamen de rabbijnen hierop terug en stonden toe dat alle joden de Naam zouden uitspreken maar slechts eenmaal per jaar én enkel bij de zonsondergang op het einde van de Verzoendag.

Uit nieuwsgierigheid ging ik naar de Klaagmuur waar men dit deed op het einde van de Verzoendag bij zonsondergang en wat ik daar duidelijk hoorde was **YHWH** die vijf minuten lang werd uitgesproken als **Yahweh**.
Sommigen hebben onterecht geprobeerd de uitspraak Yahweh te linken met de verzonnen godheid Jupiter omdat Jupiter bekend stond als IOUE, wat fonetisch gezien lijkt op Yahweh. Er moet opgemerkt worden dat polytheïstische heidenen vele goden hadden en niet afkerig stonden om nog een nieuwe godheid te accepteren ter verering. Dit is een van de redenen waarom de Judeeërs zo werden vervolgd door de Romeinen want zij waren simpelweg de enige natie/volk die het concept kende van slechts één Opperwezen. Ze werden aanzien als arm en zwak doordat ze slechts één aanbaden. Daarom wordt de godin Ishtar ook Semeramis, Diana, Athena of Afrodite genoemd. Al deze namen lijken fonetisch niet op elkaar en ze zijn ook geen anderstalige weergave van elkaar. Het was simpelweg een normaal gebruik van toenmalige heidense culturen om een welke nieuwe godheid dan ook over te nemen en te vernoemen naar één van hun oude goden. Kan het dus zijn dat heidense culturen de macht van **Yahweh** zagen en opteerden om Zijn Naam te gebruiken en Hem aanriepen aan de hand van de naam van een van hun andere goden? Logica en geschiedenis vertelt ons dat dit het geval is maar verandert dat dan iets aan de Naam zelf? Logica en geschiedenis vertelt ons dat dit niet het geval is!

We weten dat de Naam fonetisch uitgesproken moet worden als Yahweh omwille van het feit dat Israël maar één

Opperwezen aanbad en daarnaast wijst elke geloofwaardige geleerde in combinatie met elk historisch, Bijbels en archeologisch bewijs naar de uitspraak van de Élohiem van Abraham, Isaak en Jaqob als **Yahweh**. Dit artikel sluit ik af met de volgende verwijzingen die dogmatisch bewijzen dat de Schepper Zijn Naam effectief Yahweh is. Het moet ook gezegd worden dat ik heden ten dage nog steeds geen enkel Bijbels, archeologisch of historisch bewijs kan vinden dat een *jehovah* of *jahoeah* uitspraak zou aantonen.

Webster's Collegiate Dictionary:

“Jehovah — Verkeerde lezing van het Hebreeuwse **YAHWEH.**”

(“Jehovah,” *Webster's New Collegiate Dictionary*, 1973 ed.)

Encyclopedia Americana:

“Jehovah — verkeerde weergave van de naam van de God van Israël.”

(*Encyclopedia Americana*, vol. 16., 1972 ed.)

Encyclopedia Britannica:

"Hierna, werkten de Masoreten aan een zo getrouw mogelijke weergave van de Hebreeuwse klinkers en dit tussen de zesde en tiende eeuw, waarbij ze de klinkers van de Naam YHWH vervingen met de klinkertekens van Adonai of Élohiem. Dusdanig ontstond de kunstmatige naam “Jehovah”. (“Yahweh”) *The New Encyclopedia Britannica*, vol. 12, 1993 ed.) "De Masoreten

The Jewish Encyclopedia:

"Jehovah - een verkeerde uitspraak van het Hebreeuwse YaHWeH, de Naam van God. De uitspraak Jehovah is grammatisch gezien onmogelijk."

(“Jehovah,” *The Jewish Encyclopedia*, vol. 7, 1904 ed.)

The New Jewish Encyclopedia:

"Het is duidelijk dat het woord Jehovah een kunstmatige samenstelling is."

(“Jehovah,” *The New Jewish Encyclopedia*, 1962 ed.)

The Encyclopedia Judaica:

'De Encyclopedie Judaica vertelt ons in p. 680, vol 7 dat "de ware uitspraak van het tetragrammaton -YHWH- nooit verloren is gegaan. De Naam werd uitgesproken als **Yahweh**. Het werd regelmatig effectief uitgesproken op deze manier tot 586 v. Ch., wat duidelijk is door de Lakhiesj brieven die kort voor deze datum werden geschreven'

Encyclopedia Judaica, pg. 680, The Macmillan Co., New

York, 1971. "De ware uitspraak van de naam YHWH is niet verloren. Verschillende vroege Griekse schrijvers van de christelijke kerk getuigden dat de naam als "Yahweh" werd uitgesproken."

Jes 42:8 "Ik ben Yahweh, dat is Mijn Naam, en Ik zal Mijn eer niet aan een ander geven, noch mijn lofprijzing aan gegoten beelden."

Het weze duidelijk dat Zijn Naam Yahweh is, laat ons daarom Zijn Naam samen verhogen, hallelloeYah!

Voor meer informatie surf a.u.b. naar www.coyhwh.com en voor meer studies schrijft u naar:

Congregation of YHWH PO BOX 832

Carteret N.J. 07008 U.S.A